

до Финикъ, пристанище Критско, което гледа
срещъ югозападный-тъ и сѣверозападный-тъ
13 вѣтръ, и *тамъ* да прѣзимуватъ. И когато по-
духнѣ малко югъ-тъ, помислихъ че сполучи-
хъ цѣль тѣ си, дигнѣхъ ся, и плувахъ близу
14 по край Критъ. Но слѣдъ малко възвѣя срещъ
15 него вѣтръ буренъ нарицаемый Евроклидонъ. И
понеже ся држинѣ корабъ-тъ, и не можаше да
устои срещъ вѣтръ-тъ, оставихмы ся *на волны-*
16 *тъ* и носѣхъ ны. И като утекохмы задъ едно
островче което ся наричаше Клавдій, едвамы
17 можехмы да удържимъ ладіѣ-тъ; Коѣто ка-
то дигнѣхъ, упогрѣбяхъ *всякакви* пособія, и
прѣпасвахъ корабъ-тъ изъ отдолу; и бояще ся
да не паднѣтъ на плитко, снѣхъ платна-та, и
18 носѣхъ ся така. И понеже бѣхмы въ голѣмѣ
бѣдѣ отъ бурѣ-тъ, въ слѣдующій день хванѣ-
19 хъ да исхвърлятъ товаръ-тъ. И на третій-тъ *день*
сами съ рѣцѣ-тъ си исхвърлихмы корабенны-
20 тъ нѣща. И понеже за много дни не ся вижда-
ше ни слѣнце ни звѣзды, и силна-та буря нава-
ляше, исчезнѣ вече отъ насъ всяка надежда за
21 спасеніе. А подиръ много неяденіе застанѣ Па-
вель между тѣхъ и рече: Трѣбваше, о пріате-
ли, да мя послушате, да ся не дигамы отъ Критъ,
и да ни не постигнѣше това злостраданіе и тази
22 щета. Но и сега вы сѣвѣтувамъ да сте весели,
защото ни една душа отъ васъ нѣма да ся изгу-
23 би, но само корабъ-тъ: Защото ангелъ отъ Бога,
чійто съмъ азъ, и комуто служѣ, яви ми ся тѣ-
24 зи нощъ. И рече: Не бой ся. Павле, ты трѣбва
да прѣдстанешъ прѣдъ Кесаря: и ето Богъ ти
25 подари венчкы-тъ които плувать съ тебе. За
това братіе, бѣдѣте весели; защото вѣрувамъ
въ Бога че така ще бѣде, споредъ както ми бы
26 речено. А ный трѣбва да бѣдемъ исхвърлени на
нѣкой островъ.